

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/1474/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122384479
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Lehocký
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122384479.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: DUGA SK s.r.o., so sídlom Zadunajská cesta 12, 851 01 Bratislava-Petržalka, IČO: 35929995, právne zast.: Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., advokát, so sídlom Nám. M. Benku 15, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36860522, proti povinným: 1/ H.U. X., S.. XX.X.XXXX, N. M. F. X/X, XXX XX M.-S. X., 2/ X. X., S.. XX.X.XXXX, N. M. F. X/X, XXX XX M.-S. X., práv. zast.: ADVOKAT DCA s.r.o., advokát, so sídlom A. Kmeťa 357/1, 018 41 Dubnica nad Váhom 1, IČO: 47253142, o vymoženie 19.303,35 EUR s prísl., vedenú súdnym exekútorom: Mgr. Barbora Bartková, so sídlom exekútorského úradu Kozia 17, 811 03 Bratislava, IČO: 42354862, pod sp. zn. 421EX 534/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takt

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku proti povinnému 2/ z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je p o v i n ý nahradiť povinnému 2/ trovy exekučného konania vo výške 452,16 EUR k rukám právneho zástupcu povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 20.07.2022 domáhal od povinných vymoženia 19.303,35 EUR s prísl. na podklade exekučného titulu Rozsudok Okresného súdu 22Cb/14/2011 zo dňa 21.04.2011 a Uznesenia o dedičstve č.k. 30D/1227/2016 zo dňa 30.08.2018. (ďalej len „exekučný titul“). Exekučný titul nadobudol vykonateľnosť dňa 03.01.2012. Exekúcia bola začatá na základe repodaja starej exekúcie.

2. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu poveril dňa 07.11.2022 vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Barbora Bartková, so sídlom exekútorského úradu Kozia 17, 811 03 Bratislava, IČO: 42354862, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 421EX 534/22.

3. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo odoslané dňa 10.11.2022 a návrh na zastavenie exekúcie podal povinný 2/ dňa 14.11.2022, teda v zákonom stanovenej lehote. Návrh na zastavenie povinného 2/ má odkladný účinok. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný 2/ uvádza, že podľa Uznesenia Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 30D/1227/2016 zo dňa 30.08.2018 nenadobudol žiaden majetok z dedičstva. Podľa povinného 2/ nemal byť podaný návrh a exekúcie sa nemala začať, nemalo byť vydané poverenie na vykonanie exekúcie, a vydané upovedomenie o začatí exekúcie. Povinný taktiež poukazuje na formálnu chybu upovedomenie o začatí exekúcie, kde nie je uvedené ako by mal každý z povinných zodpovedať za úhradu vymáhanej sumy. Povinný 2/ uvádza, že exekúcia bola ukončená z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. Poukazuje, že povinnému 2/ v rámci starej exekúcie neboli doručované žiadne listiny a nebol blokovaný žiaden majetok. Tvrdí, že oprávneným predložené Uznesenie Okresného súdu Bratislava III., sp. zn. 10C/11/2012 zo dňa 17.01.2020, nie je v rámci exekúcie nijak relevantné a neprejudikuje platobnú povinnosť povinného 2/. Na záver požiadal exekúcie zastaviť a zaviazat oprávneného na úhradu trov právneho zastúpenia vo výške 659,28 EUR s DPH.

4. Oprávnený uvádza, že vo veci nie je vedené iné exekučné konanie a exekučné konania u JUDr. Oľgy Rehákovej bolo zastavené pretože došlo k ukončeniu starej exekúcie z dôvodu uplynutia rozhodnej doby. Povinný 2/ bol vyzvaný oprávneným aj pred tým k dobrovoľnému plneniu, avšak nijakým spôsobom nereagoval. Povinný 2/ v súdnom konaní na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 10C/11/2012 žiadal podanou sťažnosťou proti uzneseniu, že nie je v spore pasívne vecne legitimovaný, avšak súd uznesením zo dňa 17.01.2020 zamietol jeho sťažnosť a takisto sa pokračuje s ním ako s dedičom po poručiiteľke. Oprávnený na záver uviedol, že nesúhlasí s návrhom povinného 2/ na zastavenie exekúcie.

5. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril. Vyjadril sa len k spôsobu doručovania písomností.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučného poriadku“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 45 ods. 2 písm. f) Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie orgánu verejnej správy a územnej samosprávy vrátane bloku na pokutu nezaplatenú na mieste.

10. Podľa § 46 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, Potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul v ostatných prípadoch orgán na to oprávnený alebo orgán, ktorý schválil dohodu, na podklade ktorej exekúciu zákon pripúšťa.

11. Podľa § 71 ods. 1 Správneho poriadku, ak účastník konania nespĺní v určenej lehote dobrovoľne povinnosť uloženú mu rozhodnutím, ktoré je vykonateľné (§ 52 ods. 2), alebo zmierom schváleným správnym orgánom alebo ním zostaveným výkazom nedoplatkov (ďalej len „rozhodnutie“), ich výkon sa uskutoční. Ak v rozhodnutí nebola určená lehota na plnenie, určí ju orgán, ktorý uskutočňuje výkon rozhodnutia; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

12. Podľa § 71 ods. 3 Správneho poriadku, výkon rozhodnutia možno nariadiť najneskôr do 3 rokov po uplynutí lehoty určenej pre splnenie uloženej povinnosti (ods. 1).

13. Podľa § 72 ods. 2 Správneho poriadku, účastník konania alebo vymáhajúci správny orgán alebo ten, o kom to ustanovuje zákon, môžu podať návrh na vykonanie exekúcie súdny exekútorom.

14. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nespĺnila. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania

návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol.

15. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

16. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

17. Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, pod hrozbou exekúcie tak. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

18. Súd preskúmal návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie a uvádza, že bol podaný v zákonom stanovenej lehote a je dôvodný. Exekúcia je vedená na podklade Rozsudku Okresného súdu 22Cb/14/2011 zo dňa 21.04.2011 po zomr. F. X.. Pôvodná (stará exekúcia) bola podľa upovedomenia o zastavení starej exekúcie vedená u súdneho exekútora JUDr. Oľga Rehákova č.k. 329EX 67/17 zo dňa 21.04.2022 proti obom povinným. Súd poukazuje na Uznesenie o dedičstve č.k. 30D/1227/2016 zo dňa 30.08.2018 z ktorého vyplýva, že celý majetok po zomr. F. X. zdedil H. X., nar. XX.XX.XXXX s tým, že spoludedič výplatu nežiada. Touto skutočnosťou je preukázané, že povinný 2/ nenadobudol z dedičstva žiaden majetok (žiadne aktíva). Súd poukazuje na § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého Dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. V prípade, že povinný 2/ nenadobudol žiaden majetok z dedičstva, nemôže zodpovedať za poručiťelove dlhy.

19. Oprávnený predložil súdu Uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 10C/11/2012 zo dňa 17.01.2020, ktoré rieši pasívnu vecnú legitímáciu povinného 2/. V bode 17 súd uvádza: „ V zmysle uvedeného je teda nesprávne tvrdenie žalovaného v 2. rade, že nakoľko na neho neprešli žiadne aktíva z dedičstva, nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný. Pasívna vecná legitímácia žalovaného v 2. rade v spore, ako zákonného dediča, nastala dňom smrti poručiteľa, i keď jeho zodpovednosť za dlhy poručiteľa a teda aj povinnosť z tejto pasívnej vecnej legitímácie, je obmedzená podľa § 470 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a bude predmetom posúdenia súdom pri rozhodovaní vo veci samej. Pasívna legitímácia žalovaného v 2. rade (dediča), mohla zaniknúť iba tým, že by dedičstvo odmietol a nestal by sa dedičom (čo sa však nestalo) alebo by dedičia prenechali dedičstvo na úhradu dlhov na základe dohody s veriteľmi alebo by súd konanie o dedičstve zastavil z dôvodu nezanechania žiadneho, resp.

zanechania len nepatrného majetku. Inak vždy okamihom smrti poručiteľa, prechádza vecná legitímácia na dediča, a to aj v prípade napr. novoobjaveného majetku (aktív ale aj pasív). To znamená, že dlhy poručiteľa prechádzajú v na každého dedičia bez ohľadu na to, aký veľký podiel na dedičstve získali, a bez ohľadu na to, že niektoré farchy budú zaťažovať len toho z dedičov, ktorý získal konkrétnu zaťažujúcu vec.“ Ako správne uviedol oprávnený povinný 2/ bol dedičom a teda bol pasívne vecne legitímovaný. Podstatnou otázkou pre exekučný súd je či nadobudol majetok z dedičstva, ktorý by mohol byť exekvovaný. Povinný 2/ nenadobudol z dedičstva žiaden majetok a preto nemôže ani zodpovedať za poručiťove dlhy. Exekučný súd v rámci právnej istoty dožiadal notárku Mgr. Moniku Sporkovú, či povinný nenadobudol žiaden majetok z dedičského konania. Notárka v odpovedi zo dňa 03.01.2023 uviedla, že povinný 2/ nenadobudol žiaden majetok z dedičstva.

20. Na záver súd dodáva, že podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že sú tu sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku exekúciu zastavil proti povinnému 2/, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

22. Podľa § 195 Exekučného poriadku, „trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

23. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

26. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

30. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov

(ďalej len „Vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

31. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

32. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

33. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

34. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

37. Povinný si návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil nárok na trov exekučného konania v celkovej výške 659,28 EUR s DPH, ktorý pozostával z dvoch úkonov právnej služby v exekučnom konaní a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia a písomné podanie návrhu na zastavenie exekúcie (2 x 263,07 EUR + 20% DPH), ku ktorým sa prirátala hodnota dvoch režijných paušálov za rok 2021 (2 x 11,63 EUR + 20% DPH).

38. Súd v tomto bode poukazuje na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Súd po preskúmaní návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie dospel k právnomu záveru, že je dôvodný, keďže povinný preukázal dôvod na zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, v čoho dôsledku súd povinnému priznal nárok na náhradu trov exekučného konania v plnom rozsahu. Povinný ich však nesprávne vyčíslil. V tejto fáze exekučného konania predstavuje základ pre určenie tarifnej odmeny istina vo výške 19.303,35 EUR. Hodnota jedného úkonu právnej služby v základnom konaní predstavuje sumu vo výške 353,54 EUR, a hodnota jedného úkonu právnej služby v exekučnom konaní v zmysle § 10 ods. 1, a § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje sumu vo výške 176,77 EUR. V tomto exekučnom konaní povinný má nárok na náhradu trov, a to trov za právne zastúpenie za dva úkony právnej služby - prevzatie právneho zastúpenia a podanie návrhu na zastavenie exekúcie vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ku ktorým sa pripočíta hodnota dvoch režijných paušálov za rok 2022 a hodnota dane z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca je platcom dane z pridanej hodnoty. Na základe uvedeného súd priznal povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v celkovej výške 452,16 EUR (2 x 176,77 EUR + 2 x režijný paušál za rok 2022 vo výške 11,63 EUR + 20% DPH), ktorý je povinný uhradiť oprávnený k rukám právneho zástupcu povinného v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.